

Dobrák od kosti

Toto označenie platí nielen pre skutočného Mikuláša, ale ajpre zabávača Richarda Vrableca, ktorý nám pri svojom elegantnom ocelovom tátošovi ochotne pôzoval v mikulášskom kostýme.

Richard začal svoju kariéru už v rannom veku – najskôr ako publicista v rôznych printových médiách, neskôr ako moderátor a zabávač, či dokonca manažér a organizátor koncertov Karla Gotta. Je obľúbeným moderátorom firemných súťaží a akcií, tvárou viacerých reklamných kampaní, prosto – jeho záber pôsobnosti je veľmi pestrý a široký. Nás však zaujímali aj iné veci, napríklad jeho vzťah k mikulášskym tradíciám či k hviezde na kapote jeho auta...

Richard, aký je tvoj vzťah k vianočným sviatkom?

Môj vzťah k Štedrému dňu je štandardný – taký, ako k ostatným dňom v roku. Pretože som presvedčený, že celý rok, celý život by mal byť príjemný. Nemalo by sa to sústrediť len na tieto tri dni v roku. Samozrejme, oslavujem Vianoce, hoci si nepotrpím na darčeky, ale ak nejaký dostanem, tak sa poteším. Viac-menej sa však snažím svojich blízkych obdarit' a mám z toho radosť. Lebo ja sa riadim heslom – „čím viac rozdáš, tým viac dostaneš“.

Čo zvyčajne dostávaš ty od svojich blízkych pod stromček?

Mňa materiálne záujem ľudí vo všeobecnosti nezaujíma, skôr som zvedavý, čo mi ľudia môžu dať po tej inej – duchovnej stránke. To má pre

mňa oveľa väčší význam, a nie to, či niekto vlastní Mercedes a pritom to môže byť úplný hlupák (teraz neukazujem na seba...). Takže pre mňa sú Vianoce každý deň a každý deň sa snažím aj niekoho obdariť. Sú to pekné sviatky, aspoň ľudia na chvíľu spomalia. Mám však pocit, že aj ony už strácajú to čaro, lebo často ešte 24. decembra, teda na Štedrý deň, vidím ľudí ako naháňajú zbytočnosti, len aby mali nejaký darček. Ja sa na Vianoce pripravujem po celý rok, takže som úplne v pohode a môžem relaxovať. Stres k Vianociam jednoducho nepatrí a to by si mali všetci uvedomiť.

Kedy si objavil v sebe dar – schopnosť zabávať ľudí?

Moje zabávačstvo vzniklo, keď sa spoznali môj otec s mamou. Mama mala zmysel pre humor a bola veľmi výrečná. Málokedy však pustila otca k slovu, otec vždy iba „čučal“. Ale keď niečo povedal, tak to stálo za to a bolo to vtipné. Moje prvé slovo vraj bolo „ho...o“, a to som všade a vždy hovoril. A viete si predstaviť, že keď malé decko z kočíka namiesť mama-tata vyblaflo takéto slovo, všetci sa, samozrejme, rozosmiali... Prvý raz som chytil mikrofón v deviatej triede na základnej škole, keď som moderoval detský karneval a bol som prezlečený za ruského kozáka.

Čo pre teba znamená tvoj automobil?

Auto beriem ako dopravný prostriedok, ale potrpím si, aby bolo kvalitné, a pohodlné, lebo veľa cestujem – presúvam sa z akcie na akciu, po celom Česku a Slovensku. Za rok najazdím asi 60 000 km, takže tie vzdialenosti sú veľké. Nepotrebujem mať obrovské auto, potrebujem len, aby bolo ekonomické, s dobrou spotrebou, aby môj honorár nebol predražovaný cestou. Už niekoľko rokov som fanúšikom značky Mercedes-Benz, vadí mi na nej len jedna jediná vec – zadný náhon. Ja totiž s mojím „céčkom“ zapadnem aj tam, kde je len 2 cm snehu. Môj manažér však na ňom prejde aj cez najväčšiu kalamitu. Takže asi nebude chyba v aute, ale vo vodičovi. Preto môj najbližší Mercedes určite bude mať pohon 4x4.

Máš skúsenosti aj s inými motorovými vozidlami, ako sú autá?

Vlastním aj malý skúter, s ktorým sa preháňam v lete po Bratislave. Nedávno som si urobil dokonca vodičák aj na veľkú motorku. Plánujem kúpu nejakého pekného tátoša na dvoch kolesách, pravdepodobne nejakého choppera – určite žiadneho diabla ako Suzuki Hayabusa a podobne. Mám rešpekt pred silnými dvojkoľesovými mašinkami, ja som sa totiž bicykloval až do 13 rokov s postrannými kolieskami. Sám ešte nie som celkom presvedčený, že si chcem sadnúť na silnejšiu mašinu, ale chcem to aspoň vyskúšať – je to vraj celkom iný pocit.

Ako sa ti jazdí na našich cestách?

Eudia by mali byť k sebe ohľaduplnejší. Keď jazdím v Mercedese, nikto na mňa netrúbi. Ale keď si presadnem do Fabie, šoféri si neuveriteľne dovoľujú... Všetci sme však niekedy za volantom zhršli, takže nikto nie je dokonalý. Jazdím opatrne, príjemne a keď budú po mne trubiť, nevšímam si ich.

Čomu sa momentálne venuješ okrem moderovania?

Nevenujem sa ničomu, svoj voľný čas využívam na venovanie sa sebe samému. Chodím do fitnesscentra a vytváram rôzne kreatívne veci, ktoré neskôr využívam na súkromných akciách. Som moderátor, ktorý sa špecializuje na akcie firemné a súkromné, skôr menšieho charakteru. Nemám totiž potrebu tlačiť sa do nejakého média. A to z toho dôvodu, že jedna z najväčších hodnôt, ktorú uznávam – okrem rodičov a zdravia, je súkromie. Nepotrebujem, aby si ľudia na mňa na ulicu ukazovali, aj keď to môže byť niekedy príjemné, že ťa každý pozná. Mňa každý poznať nemusí. Som takto veľmi spokojný, nemusím sa nikam štváť, tým pádom načerpám energiu a odvediem slušnú prácu pri moderovaní. A môžem aj odovzdávať pozitívnu energiu ďalším ľuďom, ktorým chýba.

Ako väčšinou tráviš zimu a sviatky?

V depresiách – z toho dôvodu, že neznášam zimu a sneh. Ja si na Vianoce moc nepotrpím. Hory mám síce veľmi rád, ale nie keď sú zasnežené. Ja milujem teplo a ročné obdobia od jari až do jesene. Taliansko, Španielsko – to sú moje

oblúbené zimné destinácie, kde sa na pár dní môžem zbaviť zimy. Mne inak toto globálne otepľovanie celkom vyhovuje (smiech). Čo na to povie môj organizmus, alebo príroda, to je už druhá vec...

Michal BEDNÁR
Foto: autor